

[Ministeren for offentlige arbejder]

fremtid. Tværtimod har det udtrykkelig været fremhævet og fastholdt lige siden min redegørelse her i folketinget i oktober om Storebæltsbeslutningen, at denne beslutning går ud på, at det er regeringens skøn, at de nødvendige forudsætninger for at genoptage projektet vil være til stede om 4-5 år. Det gælder endvidere, at det, som er udsendt, er det projekt, som er udarbejdet i henhold til den gældende lov om en Storebæltsbro, som regeringen heller ikke har foreslået ophævet. Den tvivl, forslagsstillerne nu mener skulle være til stede, har således ikke det påpegede grundlag.

Hvad angår de indvendinger mod broprojektet, som forslagsstillerne henviser til, vil jeg gerne bemærke, at de fleste af disse indvendinger og alternative forslag jo har været fremført tidligere. De spænder i øvrigt lige fra tekniske detailindvendinger mod udformningen af det foreliggende projekt til det synspunkt, at en fast forbindelse over Store Bælt slet ikke skal bygges hverken nu eller i fremtiden.

I min redegørelse i oktober var jeg inde på de mere væsentlige af disse ting. Fælles for dem er, at folketinget jo har drøftet og har taget stilling til de fleste af disse forslag i forskellige forbindelser, men folketinget er blevet stående ved det projekt, som loven har fastsat hovedlinjerne for, altså den anlægslov, som blev vedtaget i 1973.

Heri ligger imidlertid ikke, at regeringen vil sidde med hænderne i skødet i den tid, Storebæltsprojektet er udsat. Som jeg også har nævnt i min redegørelse i oktober, vil der, hvad angår den forventede trafikudvikling og med hensyn til alternativet til en fast forbindelse, nemlig fortsat færgefart på Store Bælt og Kattegat, blive foretaget en ajourføring af de tidligere foretagne analyser, ligesom andre relevante trafikale, økonomiske eller tekniske forhold af betydning for broprojektet, som kan tænkes at ændre sig, vil blive holdt under observation. Som et konkret eksempel herpå kan jeg henvise til den redegørelse, jeg har givet folketinget, og som vi just har debatteret, om regeringens overvejelser i forbindelse med den seneste udvikling inden for færgefarten på Kattegat.

Vi har også just diskuteret, og det kan jeg også her tilkendegive, at regeringen vil udarbejde et program for disse supplerende un-

dersøgelser, men det er der ingen grund til at gentage, da vi lige har haft denne debat.

Vender vi tilbage til det radikale venstres forslag, er det jo et noget andet billede, der tegner sig, hvad angår indholdet af dette lovforslag. Det går nemlig ud på, at der skal nedsættes et planlægningsudvalg, eller man kan måske snarere kalde det for en kommission, der inden den 1. oktober 1980 skal fremlægge sammenhængende planer for afvikling af trafikken mellem Øst- og Vestdanmark frem til år 2000. Udvalget skal have en meget bred sammensætning efter lovforslagets § 2 - så vidt jeg kan se ikke under 22 medlemmer - og det skal til og med arbejde helt uafhængigt af regeringen, og jeg må tilføje: dermed uafhængigt af folketinget. Formanden må således ikke have tilknytning til ministeriet for offentlige arbejder. Men institutionen statsbroen Store Bælt, der jo som bekendt er under afvikling, skal efter forslaget fungere som sekretariat for udvalget.

Jeg vil på forhånd stærkt betvivle, at et udvalg med den meget brede sammensætning, der her tilsigtes, vil være i stand til på knap to år at gennemgå de talrige alternativer, der ønskes belyst, og at gennemføre det omfattende prognosearbejde, der er tale om. Dertil kommer, at det hverken er nødvendigt eller sædvanligt, at et udvalg nedsættes ved lov og med lovbestemte tidsfrister.

Derfor vil jeg sige, at i stedet for at henlægge undersøgelserne af hele problematikken om trafikforbindelserne mellem Øst- og Vestdanmark til et udvalg eller en kommission, således som forslagsstillerne ønsker det, så foretrækker regeringen at lade de nødvendige supplerende undersøgelser, herunder undersøgelser vedrørende færgetrafikken på Kattegat, finde sted inden for de sædvanlige administrative rammer og under ledelse af ministeriet for offentlige arbejder, hvorfra den nødvendige koordination vil kunne finde sted.

Det er videre efter regeringens opfattelse nødvendigt, at regeringen og dermed folketinget har fuld kontrol med denne sag, og at det bedst kan ske ved at tilrettelægge arbejdet på den måde, jeg her har nævnt. Det er klart, hvilket jo også har været inddraget i den debat, vi har haft om Kattegatredøgørelsen, at jeg vil lægge megen vægt på at holde folketingets trafikudvalg orienteret om arbejdet, ligesom de interesserede myndigheder